

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115202739
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2115202739.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, Metodova 8, Bratislava, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti odporcovi: P. K., nar. XX.XX.XXXX, R. 1, S. nad W., zaplatenie 95,08 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 20,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 20,- eur od 25.10.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

III. Odporcovi sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 13.01.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.02.2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 95,08 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 95,08 eura od 25.10.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že v zmysle zmluvy č. P vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, pričom SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. Návrhom sa navrhovateľ domáha voči odporcovi náhrady škody vo výške 65,08 eura, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei E3131. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, ktorú škodu spôsobil odporca navrhovateľovi tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 30,00 eur vyfakturovaných v období od 2013/06 - 2013/08. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 10.10.2013 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 25.10.2013.

Odporcovi bol návrh s prílohami doručený dňa 21.04.2015, k tomuto sa nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), pretože sa jedná o drobný spor, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 13.01.2015, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. P zo dňa 06.04.2013, Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb - č. zmluvy P zo dňa 06.04.2013, Pokusom o pokonávku zo dňa 10.10.2013, faktúrou č. 2199603459, faktúrou č. 2199485869, faktúrou č. 2203147553, faktúrou č. 2206938669, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „všeobecné podmienky“), ako aj ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 OSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ a odporca dňa 06.04.2013 uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, v zmysle ktorej bola odporcovi poskytnutá SIM karta s telefónnym číslom XXXXXXXXXX a účastnícky program Mobilný internet Štart, dňa 06.04.2013 uzavreli Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb - č. zmluvy P v zmysle ktorého odporca odkúpil mobilný telefón značky Huawei E3131 za kúpnu cenu 9,00 eur a zároveň sa zaviazal po dobu 24 mesiacov zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom. Pokusom o pokonávku zo dňa 10.10.2013 vyzval navrhovateľ odporcu na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v sume 30,00 eur a na zaplatenie zmluvnej pokuty/náhrady škody v celkovej výške 71,00 eur najneskôr do 24.10.2013. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o poskytovaní verejných služieb sú všeobecné podmienky.

V konaní si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované faktúrou č. 2199603459 splatnou dňa 01.07.2013 na sumu 5,00 eur (za upomienku), faktúrou č. 2199485869 splatnou dňa 01.07.2013 na sumu 10,00 eur, faktúrou č. 2203147553 splatnou dňa 31.07.2013 na sumu 10,00 eur, faktúrou č. 2206938669 splatnou dňa 31.08.2013 na sumu 5,00 eur (za upomienku).

Okrem súm vyúčtovaných uvedenými faktúrami navrhovateľ žiadal aj zaplatenie náhrady škody v sume 65,08 eura ako rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu 80,00 eur a jeho akciovou cenou 9,00 eur, pričom pri výpočte spôsobenej skutočnej škody zohľadnil navrhovateľ počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany odporcu. Dôvodom uplatneného nároku na náhradu škody malo byť porušenie povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zák.č. 351/2011 Z.z.“) (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zák.č. 351/2011 Z.z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania vyvodil súd ten právny záver, že návrh je dôvodný len z časti. Účastníci konania platne uzavreli zmluvu o pripojení (ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky), z ktorej navrhovateľovi vyplývala povinnosť poskytovať odporcovi elektronické komunikačné služby, ktorú povinnosť si v rozhodnom období splnil, pričom odporca si svoju povinnosť vyplývajúcu z článku 6 bod 6.2 písm. b) všeobecných podmienok, a síce uhrádzať navrhovateľovi cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby, nesplnil v lehote splatnosti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval súd nárok navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované vyššie uvedenými faktúrami za dôvodný v sume 20,00 eur, a preto mu v uvedenej časti vyhovel.

Nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 10,00 eur (faktúry č. 2199603459 a 2206938669) za zaslanie upomienok súd nepovažoval za dôvodný, nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by takýto poplatok z uvedených dôvodov a v uvedenej výške bol medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnutý. Zároveň súdu nebolo preukázané ani len vystavenie upomienok, a už vôbec nie ich doručenie odporcovi, a neboli preukázané skutočné výdavky na upomienky, na ktoré by mu mohol vzniknúť nárok. Súdu nebolo predložený žiaden cenník obsahujúci uvedený poplatok, pričom vychádzajúc z definície pojmu služba v bode 1.8 predložených všeobecných podmienok, upomienku nemožno považovať za službu a už vôbec nie za službu, ktorá by poskytovala odporcovi určitý prospech, a za ktorú by bol odporca povinný platiť. Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol návrh v časti uplatňovaných poplatkov za upomienky vo výške 10,00 eur (2x 5,00 eur). Keďže navrhovateľovi právo na ich zaplatenie nepriznal, nepriznal mu ani úrok z omeškania požadovaný z tejto sumy ako príslušenstvo.

Pokiaľ ide zvyšnú časť istiny, ktorou je navrhovateľom uplatňovaný nárok na náhradu škody v celkovej výške 65,08 eura vyčíslený ako rozdiel ceny poskytnutého mobilného telefónu a jeho akciovej ceny, tento nárok súd považoval za nedôvodný, a preto v tejto časti návrh zamietol.

Navrhovateľ sa náhrady škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky, pričom takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 OZ. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že navrhovateľ po tom, ako sú mu zamietané návrhy, v ktorých sa domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, z dôvodu, že predmetné ustanovenie o dojednanej zmluvnej pokute bolo pre jeho neprijateľnosť vyhlásené za neprípustné (rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011) a je tu daná podľa § 53a OZ povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale domáha sa náhrady škody vo výške rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných zariadení a ich akciovou cenou. Navrhovateľ poukazuje na Čl. 2. bod 2.5 dodatku k zmluve o pripojení podľa ktorého účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Vychádzajúc z Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb - č. zmluvy P. z tohto jednoznačne vyplýva, že účastníci zmluvného vzťahu sa dohodli na kúpnej cene mobilného telefónu vo výške 9,00 eur. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie, pričom pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie vyššie uvedených predpokladov. V konaní navrhovateľ nepreukázal už splnenie prvého predpokladu, a to protiprávneho úkonu, nakoľko nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov. Spôsob ukončenia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy. V konaní navrhovateľ nepreukázal, že by došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania jedným zo spôsobov uvedených v citovanom článku všeobecných podmienok. Keďže platné ukončenie zmluvy zo strany odporcu navrhovateľom preukázané nebolo, a teda odporca splnil svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov, nie je daný predpoklad protiprávneho úkonu.

Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škodou sa rozumie ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu vecí do predchádzajúceho stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Navrhovateľ dôvodil, že mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou zariadenia a jeho akciovou cenou, súd má však za to, že ku vzniku škody nedošlo. Nemožno totiž za škodu považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou tak nie je následkom tvrdeného ale nepreukázaného protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom ich zmluvného konsenzu, pričom tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za predané zariadenia obdržal dojednanú kúpnu cenu. S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, ktorým je kauzálny nexus, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezaplatenia ceny za poskytnuté služby a nezotrvania odporcu v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa by nebol tento protiprávny úkon, ale uzavretie kúpnej zmluvy s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Akými očakávaniami bola vôľa navrhovateľa pri uzatváraní dodatku k zmluve o pripojení riadená a ovplyvnená, teda, že poskytol odporcovi zľavu z kúpnej ceny telekomunikačného

zariadenia/mobilného telefónu, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv, ani s ním právne nesúvisí. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu, ktorú zľavu si pri uzatvorení dodatkov s odporcom dojednal, nie je následkom porušenia povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Naviac, navrhovateľ v konaní vôbec nepreukázal výšku uplatňovanej škody v sume 65,08 eura, ktorá mala podľa jeho tvrdenia predstavovať rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu v sume 80,00 eur a jeho akciovou cenou v sume 9,00 eur, s prihliadnutím na počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti odporcom. Nepreukázal ani skutočnú trhovú cenu telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu v čase vzniku zmluvného vzťahu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd navrhovateľovi právo na náhradu škody spolu s príslušným úrokom z omeškania od odporcu nepriznal a v tejto časti návrh zamietol.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 10.10.2013 vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v lehote do 24.10.2013, čím poskytol odporcovi dlhšiu lehotu splatnosti, ako bola uvedená vo vyššie uvedených faktúrach. Odporca sa tak preukázateľne ocitol s plnením ceny za elektronické komunikačné služby v sume 20,00 eur v omeškaní dňa 25.10.2013. Keďže odporca záväzok včas a riadne neuhradil, vznikol navrhovateľovi nárok požadovať od odporcu popri plnení istiny vo výške 20,00 eur i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. V čase vzniku omeškania odporcu bola základná úroková sadzba určená ECB 0,50%, súd preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania zo sumy 20,00 eur vo výške 5,50% (0,50% + 5) ročne odo dňa 25.10.2013 do zaplatenia.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov považoval súd návrh navrhovateľa v časti, v ktorej žiadal zaplatenie sumy 20,00 eur s príslušenstvom za dôvodný, a preto mu vo výroku I. vyhovel, a v časti, v ktorej žiadal zaplatenie sumy 10,00 eur (poplatky za upomienky) s príslušenstvom a sumy 65,08 eura (náhrada škody) s príslušenstvom za nedôvodný, a preto ho vo výroku II. zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP, keď navrhovateľovi bola zo sumy 95,08 eura s príslušenstvom priznaná suma 20,00 eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 21% a hrubý úspech odporcu 79%, a teda konečný čistý úspech odporcu je 58% (79 - 21), čo v konečnom dôsledku znamená právo odporcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Nakoľko si však v konaní úspešnejší odporca právo na náhradu trov konania neuplatnil a ani mu v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu vo výroku III. právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.